

БЕЛАРУСЬ СУСТРЭЛА КАСТРЫЧНІК

СВЯТА Вялікага Кастрычніка—адно з самых светлых, самых радасных, самых любімых нашым народам. Доўгачаканым дарагім госцем прыйшло яно на Беларусь. І хоць пахмурным і дажджлівым было асенняе неба 7-га лістапада, настрой ва ўсіх быў урачысты, светлы. Мінск расквеціўся чырвонымі сцягамі, транспарантамі, плакатамі, пано. На будынках горада — партрэты правадыроў, кіраўнікоў партыі і ўрада.

Як заўсёды, у святочныя дні прыгажуняй выглядае Цэнтральная плошча беларускай сталіцы. Над ёй развяваліся флагі братніх рэспублік краіны Саветаў. Усюды транспаранты з Заклікамі ЦК КПСС да 46-й гадавіны Вялікага Кастрычніка, лічбамі і фактамі слаўных працоўных перамог нашага народа.

Роўна ў 10 гадзін 30 мінут пачаўся парад войск Мінскага гарнізона. Камандуючы Беларускай Ваеннай Акругі генерал арміі В. А. Пянькоўскі павіншаваў воінаў і працоўных Мінска са святам Вялікай Кастрычніцкай Сацыялістычнай рэвалюцыі і выступіў з прамовай. Як пацверджанне магутнасці і непераможнасці нашага народа была прадэманстравана на парадзе магутная баявая тэхніка.

Святочнае шэсце працоўных Мінска адкрыла калона старых камуністаў, тых, хто змагаўся за ўладу Саветаў у 1917 годзе. Потым прайшлі школьнікі, за імі рабочыя заводаў, фабрык, вялікіх прадпрыемстваў. Малынічымі, прыгожымі былі калоны дэманстрантаў; яркія нацыянальныя беларускія касцюмы, песні і танцы гаварылі аб

радасным святочным настроі працоўных. Убранне калон адлюстроўвае барацьбу савецкага народа за мір, за камунізм, паказвае канкрэтныя задачы будаўніцтва, расказвае аб поспехах і дасягненнях. Лічбы на дыяграмах і транспарантах апавядаюць аб тым, што з году ў год мяняецца аблічча Савецкай Беларусі.

Вялікую перамогу атрымалі

сёлета полацкія нафтабудаўнікі, якія на паўгода раней тэрміну здалі ў эксплуатацыю першую чаргу нафтагіганта. На Бярозаўскай ДРЭС датэрмінова здадзены трэці блок станцыі магутнасцю ў 150 тысяч кілават. У прырадазень Кастрычніка ўступіў у строй Баранавіцкі тэкстыльны камбінат.

У святочных калонах дэманстрантаў прайшлі беларускія

вучоныя, студэнты, вялікая армія работнікаў мастацтва—артыстаў, пісьменнікаў, кампазітараў. Дэманстрацыю працоўных завяршылі беларускія фізкультурнікі. Яны не аднойчы паказвалі сілу, спрыт, дабіваліся выдатных спартыўных поспехаў у шматлікіх спаборніцтвах. Святочныя дэманстрацыі працоўных прайшлі ва ўсіх населеных пунктах нашай рэспублікі.

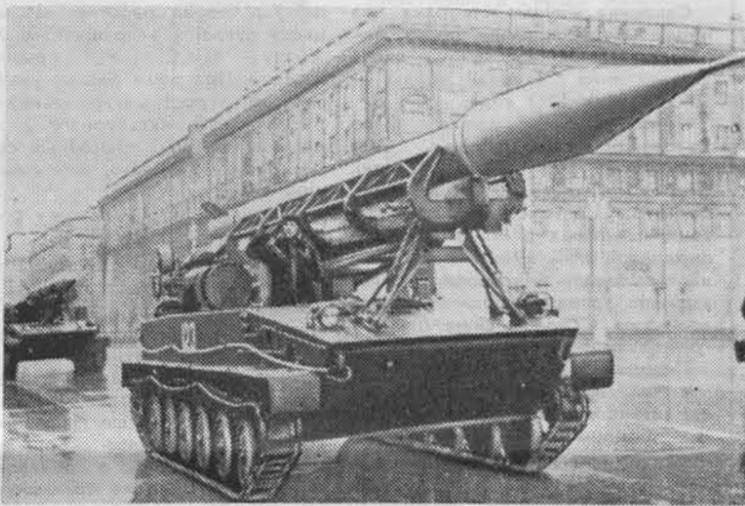

АДКРЫВАЮЦЬ урачыстае шэсце, як звычайна, юныя барабаншчыкі. Падцягнутыя, стройныя, праходзяць калоны афіцэраў, курсантаў...

Рухаюцца ў строім страі падраздзяленні розных відаў войск Мінскага гарнізона.

Усеагульнае захапленне выклікаюць ракеты. Ракеты міру... Яны надзейна стаяць на варце.

Парад закончыўся традыцыйным шэсцем зводнага аркестра.

МАСКВА, КРАСНАЯ ПЛОШЧА...

7 лістапада на Краснай плошчы ў Маскве адбыўся парад войск і дэманстрацыя працоўных.

Плошча ў традыцыйным святочным убранні. Кумачом паляюць сцягі. На крамлёўскіх сценах—транспаранты з гербамі брацкіх рэспублік. З велізарнага пано глядзіць вялікі Ленін.

На цэнтральнай трыбуне Маўзалея Ул. І. Леніна—Л. І. Брэжнеў, Г. І. Воранаў, А. П. Кірыленка, А. М. Касыгін, А. І. Мікаян, М. В. Падгорны, Д. С. Палянскі, М. С. Хрушчоў, М. М. Швернік, В. В. Грышын, Л. М. Яфрэмаў, Ю. В. Андронаў, П. Н. Дзямічаў, Л. Ф. Ільчоў, В. І. Палякоў, Б. М. Панамароў, А. П. Рудакоў, В. Н. Цітоў, А. М. Шалепін. Гарачымі апладысмантамі вітаюць трыбуны кіраўнікоў партыі і ўрада.

Б'юць куранты. Дзясцяць. З варот Спаскай вежы Крамля на адкрытай машыне выязджае Міністр абароны СССР Маршал Савецкага Саюза Р. Я. Маліноўскі. Міністр аб'язджае войскі, віншуе воінаў са святам. Затым ён падываецца на цэнтральную трыбуну Маўзалея і гаворыць прамову.

Гучыць Гімн Савецкага Саюза. Грыміць артылерыйскі салют. Пачынаецца ўрачысты марш войск. Ідуць салдаты, матросы. Паветра напаяе рокат матораў. На плошчу ўступаюць бронемашыны з воінамі ў стальных шлемах. Скаланаючы зямлю, ідуць цяжкія танкі. Завяршаюць парад падраздзяленні ракетных войск.

На асобых установах—магутныя дальнябойныя ракеты, якімі аснашчаны караблі савецкага Ваенна-Марскога Флоту. Яны могуць зрабіць залп у любую мінуцу з падводнай або іншай паставы і данесці ядзерны зарад да любога пункту самага вялікага кантыненту.

На плошчу ўступаюць дэманстранты. Здаецца, што калонам няма канца. Некалькі гадзін працягвалася дэманстрацыя і палымнела сцягамі Красная плошча савецкай сталіцы.

7 лістапада ўрад СССР наладзіў у Крамлёўскім палацы з'ездку прыём з выпадку 46-й гадавіны Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі.

НА ПЛОШЧЫ залучалі яркія сцягі, з'явіліся транспаранты, партрэты кіраўнікоў партыі і ўрада. Здаецца, пасвятлела ад іх пахмурнае восенняе неба.

З прыколатымі да грудзей чырвонымі бантамі праходзяць старэйшыя бальшавікі, ветэраны рэвалюцыі.

А за ветэранамі—маладое пакаленне савецкіх маладых. Яно нясе эстафету, заваяваную ў грозныя гады Кастрычніка. Ідуць школьнікі пад чырванню сцягоў, з кветкамі і галубамі міру ў руках...

Як у бурлівым акіяне, перакатаюцца людскія хвалі на святочна прыгожых вуліцах і плошчах сталіцы. У цвёрдым поступе калон рабочай гвардыі—гарачае дыханне заводскіх карпусоў, працоўнае напружанне будняў, імклівы рух да вяршынь камунізма.

**ХАН ЖЫВУЦЬ І МАЦНЕЮЦЬ
ІДЭІ КАСТРЫЧНІКА**

Дазвольце мне ад чыстага сэрца павіншаваць вас, а ў вашай асобе ўвесь савецкі народ, з 46-й гадавінай Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі. Жадаю Савецкай краіне працітанна і прагрэсу, поспехаў у пачыненнях на карысць усяму чалавецтву.

Дык няхай жывуць і мацнеюць ідэі Кастрычніка, няхай заўсёды будзе чыстым неба над нашай зямлёй.

А. БУРДЗІКАУ.

ФРГ.

**КНІГІ РАСКАЗВАЮЦЬ
АБ БАРАЦЬБЕ**

Не знаходжу слоў выказаць маю падзяку ўсім тым, хто прымаў удзел у выбары і пасылцы кніг. Атрыманая мною кнігі ўдзяляю

**ІНЖЫНЕРЫ
КАМУНІЗМА**

ДЗЯКУЮЧЫ клопатам партыі і Савецкага ўрада, у нашай краіне за апошняе дзесяцігоддзе вышэйшая школа дасягнула сапраўднага росквіту. Ніжэй прыводзяцца лічбы і факты, якія расказваюць аб падрыхтоўцы спецыялістаў з вышэйшай адукацыяй.

СЕЛЕТА інстытуты і ўніверсітэты Савецкага Саюза выпускаць звыш 320 тысяч дыпламаваных спецыялістаў — на 100 тысяч чалавек больш, чым дзесяць год назад.

ЗА АПОШНЯЕ дзесяцігоддзе асабліва павялічылася падрыхтоўка маладой тэхнічнай інтэлігенцыі для вядучых галін народнай гаспадаркі: прамысловасці і будаўніцтва — у 2,5 раза, для транспарту і сувязі — у 2 разы.

ЗА АПОШНЯІ гады ў нас атрымалі пераважнае развіццё спецыялістаў па хіміі, электроніцы, радыётэхніцы. У краіне створаны інстытуты электроннага машынабудавання, радыёэлектронікі і электроннай тэхнікі, аўтаматыкі і іншыя.

ВОСЬ як павялічыўся выпуск інжынераў па некаторых спецыяльнасцях к канцу дзесяцігоддзя. Металургія: 2 000 (1953 год) — 3 800 (1962 год). Энергетыка адпаведна: 3 300 — 7 300 чалавек. Электрамашынабудаванне і электрапрыборабудаванне: 2 300 — 11 000 чалавек. Радыётэхніка і сувязь — больш чым у 3 разы. Эканоміка — у 2,5 раза больш, чым у 1953 годзе.

У СУВЯЗІ з развіццём вялікай хіміі рэзка ўзрос прыём студэнтаў на гэту спецыяльнасць: з 7 600 чалавек у 1957 годзе да 16 800 чалавек у мінулым годзе.

ЦЯПЕР у Савецкім Саюзе ёсць 27 завочных і ввчэрніх інстытутаў і каля тысячы завочных і ввчэрніх аддзяленняў пры стаяцкіх заводах і прадпрыемствах. У іх навучаецца 1 мільён 660 тысяч чалавек, або больш палавіны ўсіх студэнтаў.

НА ДЗЕСЯЦЬ тысяч чалавек насельніцтва ў Савецкім Саюзе даводзіцца 132 студэнты, у Францыі — 44, у ФРГ — 34, Англіі — 41, ЗША (па супаставімым даным) — 111.

юць вялікую каштоўнасць, таму што не толькі я, але і ніхто з лідэраў не чытаў іх. Такіх кніг ні ў мяне, ні ў бібліятэцы «Францыя—СССР» няма.

Усе яны расказваюць аб барацьбе герайчнага савецкага народа з захопнікамі, са здраднікамі і злачынцамі. З многімі героямі слайнага партызанскага руху на Радзіме я ўжо знаёмы, але гэта знаёмства адбылося пры іншых акалічнасцях. А цяпер мне прадастаўляецца магчымасць прачытаць аб шматлікіх партызанскіх злучэннях і іх героях. Гэтыя храбрыя воіны сваёй мужнасцю і рашучымі дзеяннямі першымі нанеслі сакрушальны ўдар па моцнаму і каварнаму ворагу.

Яшчэ раз сардэчна дзякую Вас за памяць і клопаты пра нас.

Вініваю вас са святла 46-й гадавіны Вялікага Кастрычніка.

З павагай

І. СІНЯЎСКІ.

Францыя.

А. АКСЕНАУ,
міністр аховы грамадскага парадку БССР

НА НЯЗМЕННЫМ ПАСТУ

Летапіс бурных гадоў станаўлення і развіцця Савецкай дзяржавы даносіць да нас вялікі напал класавай барацьбы, грандыёзнай стваральнай дзейнасці народа, самаадданага служэння міліцыі вялікай пралетарскай справе.

Савецкая міліцыя створана па ініцыятыве Уладзіміра Ільіча Леніна літаральна на трэці дзень устанавлення Савецкай улады — 10 лістапада 1917 года.

Цяжка, вельмі цяжка было працаваць тады ў міліцыі. Гэта быў фронт бязлітасны і жорсткі. Старое не здавалася без бою. Вораг быў за кожным вуглом. Савецкая міліцыя знаходзілася на перадавой лініі агню, яе работнікі ліквідавалі бандыцкія групы, ахоўвалі рэвалюцыйны парадак, асабістую і грамадскую бяспеку грамадзян.

Гісторыя міліцыі тых гадоў мае мноства прыкладаў сапраўднага самаахвяравання яе работнікаў у імя абароны рэвалюцыі і ўстанавлення ёю першапарадку.

Шмат цудоўных і яркіх старонак упісалі супрацоўнікі міліцыі ў гісторыю барацьбы за перамогу сацыялізма. Суровым выпрабаваннем для ўсіх савецкіх людзей была Вялікая Айчынная вайна. Разам з усім народам, кіруюмыя партыяй, супрацоўнікі міліцыі з гонарам абаранялі свабоду і незалежнасць нашай Радзімы.

Нямала цяжкасцей і выпрабаванняў выпала на долю беларускай міліцыі і ў першыя пасляваенныя гады.

Выключна багаты па зместу, характару і метадам перыяд работ міліцыі пасля XX з'езду партыі. Аднаўленне ў міліцыі ленінскіх прынцыпаў кіраўніцтва, умацаванне сацыялістычнай законна-

сці, шырокае прыцягненне працоўных да аховы грамадскага парадку і барацьбы са злачыннасцю — усё гэта садзейнічала небывалому ажыўленню і ўздыму яе работ.

Яшчэ больш адказныя задачы паўсталі перад работнікамі міліцыі ў сувязі з рашэннямі XXII з'езду КПСС. У прынятай з'ездам Праграме партыі ўказваецца, што рост матэрыяльнай забяспечанасці, культурнага ўзроўню і свядомасці працоўных стварае ўмовы для таго, каб выкараніць злачыннасць.

Кіруючыся ўказаннямі XX і XXII з'ездаў КПСС і XXV з'езду КП Беларусі, Міністэрства аховы грамадскага парадку рэспублікі і яго органы на месцах нямала зрабілі для перабудовы работ міліцыі і пераадолення наяўных недахопаў, для ўзмацнення сувязей з народам і ўмацавання законнасці.

Цяпер усё большы лік работнікаў міліцыі выступае ў ролі арганізатараў барацьбы з правапарушальнікамі. Шырока практыкуюцца справядныя работнікаў і міліцыі перад насельніцтвам аб сваёй дзейнасці, выступленні з дакладамі і гутаркамі па канкрэтных фактах. Цяпер нярэдка функцыі ўчастковых упяўнаважаных, інспектараў дзіцячых пакояў міліцыі і іншыя выконваюць на грамадскіх пачатках многія савецкія грамадзяне.

Органы міліцыі сталі больш праяўляць гуманізму, асцярожнасці пры вырашэнні пытання аб людзях, якія выпадкова спатыкнуліся і трапілі ў бяду. Намаганні міліцыі пры актыўнай дапамозе працоўных і, перш за ўсё, добраахвотных народных дружын у многіх гарадах, рабочих пасёл-

ках і населеных пунктах падтрымліваюць добры грамадскі парадак, рэзка скарацілася колькасць крымінальных праяўленняў, а многія парушэнні грамадскага парадку спыняюцца ў зародку.

Абараняючы інтарэсы працоўных і роднай дзяржавы, работнікі міліцыі здзяйсняюць нямала герайчных учынкаў, а іншы раз ахвяруюць і ўласным жыццём. Энтузіязм, самаадданае выкананне службовага абавязку, аж да самаахвяравання, пры абароне грамадскіх інтарэсаў, асабістай і маёмаснай бяспекі савецкіх людзей становяцца нормай паводзін кожнага работніка міліцыі.

Работнік міліцыі станцыі Баранавічы Перасяляк у час нясення службы заўважыў, як адзін з пасажыраў скокнуў на хадз з поезда, але сарваўся і паваліўся на рэйкі. Сержант Перасяляк кінуўся пад колы вагона і, рызыкуючы ўласным жыццём, выхапіў пасажыра з-пад поезда. Абараняючы жыццё дзяўчыны, сержант Кавышаў кінуўся на ўзброенага злачынцу і, нягледзячы на атрыманае раненне, затрымаў яго. Жыхарка горада Мар'іна Горка Вольга Васкабовіч ад усёй душы дзякуе выдатніку міліцыі Міхалевічу, які кінуўся ў ваду і выратаваў яе танюшага сына. І такіх прыкладаў вельмі многа.

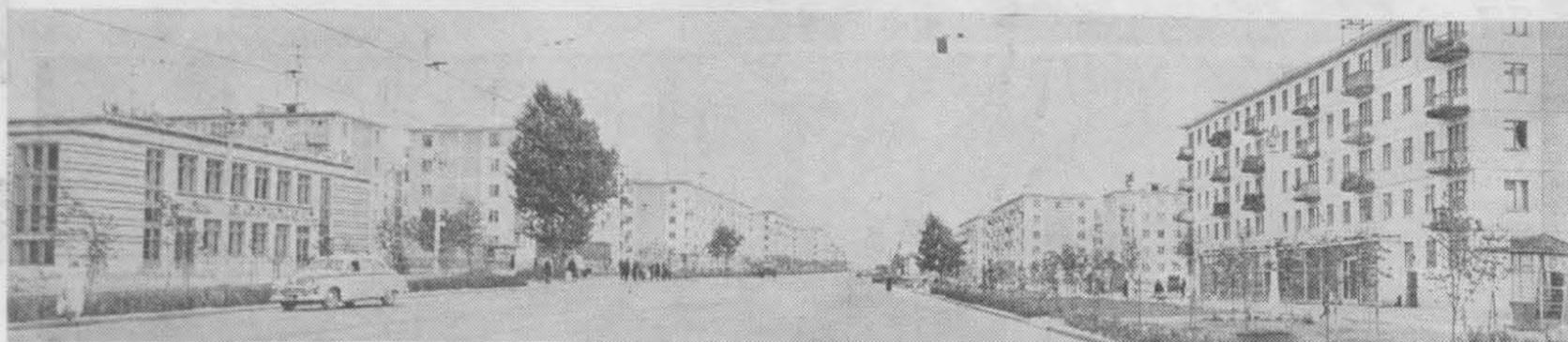
Нямала радасці прынес людзям начальнік паспартнага стала гор. Калінкавічы Піліпончык. Дзякуючы яму, пасля дваццацігадовай разлуцы сустрэліся дачка і маці Радзіянавы. Больш васемнаццаці гадоў не ведалі адна аб адной сёстры Куляшова, маці якіх расстралялі ў 1943 годзе фашысты. І на гэты раз на дапамогу прышоў Піліпончык.

Пры дапамозе партыйных органаў за апошні час кадры міліцыі значна ўмацаваны за лік партыйных, савецкіх і камсамольскіх работнікаў. Прымаюцца меры да павышэння агульнаадукацыйнай падрыхтоўкі і культурнага ўзроўню ўсяго асабовага складу міліцыі. Толькі ў гэтым годзе звыш 2 300 работнікаў міліцыі вучацца ў вышэйшых і сярэдніх навучальных установах. У Мінску і абласных цэнтрах створаны ўніверсітэты культуры работнікаў міліцыі. Вялікая колькасць работнікаў міліцыі вучыцца ў сетцы партыйнай асветы. Абапіраючыся на партыйныя арганізацыі і разгорнуты рух выдатнікаў, мы будзем рабіць усё неабходнае, каб органы міліцыі з кожным днём працавалі усё лепш.

Удзел працоўных у ахове грамадскага парадку прыняў нябачаны раней памеры і атрымаў якасна новы змест. Толькі ў нашай рэспубліцы на пярэдняй краі барацьбы з парушэннямі грамадскага парадку вышла больш за 150 тысяч народных дружыннікаў. Усяго да аховы грамадскага парадку на грамадскіх пачатках прыцягваецца каля 300 тысяч працоўных. Гэта магутная сіла!

У барацьбу за высокі грамадскі парадак уключаюцца цэлыя калектывы прадпрыемстваў і арганізацый. Актыўную дапамогу ў гэтай рабоце аказваюць многія савецкія грамадзяне сваімі сігналамі, пільнамі, заявамі, якія яны адрасуюць у органы міліцыі.

Натхнёная клопатамі партыі, як вобразна сказаў пра яе выдатны савецкі паст Уладзімір Маякоўскі, «трудящихся щит — милиция — стоит на своем бесменном посту».

Да вайны гэта была вузкая доўгая вуліца з драўлянымі дамамі. Яна вяла ад плошчы Свабоды да трамвайнага парка, а там далей дамы ўжо нічым не адрозніваліся ад вясновай вуліцы. Звалі яе Задунайскай.

Фашысты дашчэнтну разбурылі Віцебск. Пасля вайны тут засталіся рэдкія дамы. Усё было спалена, знішчана гітлераўскімі акупантамі. І вось на гэтым месцы вы бачыце шырокі праспект імя аднаго з легендарных герояў грамадзянскай вайны — Міхаіла Васільевіча Фрунзе.

МЕНШ чым восем месяцаў прайшло з таго дня, калі Полацкі нафтаперапрацоўчы завод выдаў сваю першую прадукцыю. Гэта была вялікая перамога шматтысячнага калектыву будаўнікоў і эксплуатацыйнікаў.

За першы месяц завод перапрацаваў дзесяткі тысяч тон нафты, дастаўленай у старажытны Полацк з Татарыі і з берагоў Волгі. Прадпрыемства дало бензін, доўгалежнае паліва і мазут. Гэта было вельмі скромным пачаткам — у строй тады ўступілі далёка не ўсе ўчасткі тэхналагічнай лініі, дзейнічала толькі электраабессольваючая ўстаноўка і атмасферная трубчатка.

Ішлі тыдні, месяцы. На велізарнай 500-гектарнай прамысловай пляцоўцы ні на мінуту не спыняліся будаўнічыя і

ГІГАНТ НАРОШЧВАЕ ТЭМПЫ

мантажныя работы. Ішло апрабаванне і наладка ўсё новых механізмаў, працягвалася ўдасканаленне складанага тэхналагічнага працэсу.

У жніўні месяцы новая перамога — у строй уступіў тэрмічны крэнкінг, вельмі важная тэхналагічная ўстаноўка, якая дала магчымасць з той жа колькасцю нафты атрымліваць значна больш бензіну, прычым лепшай якасці, а таксама дадатковыя спадарожныя нафтапрадукты.

І вось наступны месяц — верасень. Тэхналагі заканчваюць апрабаванне вакуумнай ступені атмасферна-вакуумнай трубчаткі. Гэта дало магчымасць прадпрыемству пачаць выпуск гудрону. Адначасова пачала працаваць бітумная

ўстаноўка, дзе з гудрону атрымліваюць каштоўны матэрыял для дарожнага пакрыцця і незаменны гідралізатар у будаўніцтве — бітум. Такія вяхі імклівага росту маладога прадпрыемства. Сёння калектыв нафтахімікаў ужо з гонарам рапартаў Радзіме аб сваіх поспехах, дасягнутых у сацыялістычным спаборніцтве ў гонар 46-й гадавіны Кастрычніка. Той факт, што нафтаперапрацоўчыкі здолелі ў кастрычніку дзяржаўны план выканаць на два дні раней тэрміну, сведчыць аб многім. А план жа кастрычніка — гэта не сакавіцкае і не красавіцкае заданне, ён у сем разоў большы, чым у першыя месяцы работ. Цяпер ужо кожны некалькі гадзін ад эстакады завода

адыходзяць саставы наліўных цыстэрнаў з бензінам і іншымі прадуктамі.

Працоўны поспех дасягнут дзякуючы зладжанай рабоце ўсіх звяненняў вялікага механізма. Характэрна, што за час, які мінуў з дня пуску завода, асноўныя ўстаноўкі — атмасферна-вакуумная трубчатка і тэрмічны крэнкінг перавысілі праектную магутнасць адпаведна на 25 і 10 працэнтаў.

На нафтаперапрацоўчым заводзе завяршаецца падрыхтоўка да работ у зімовых умовах — найбольш складаных. Зімой працягваць нарошчваць тэмпы — так вырашылі полацкія нафтахімікі. Будучы год з'явіцца годам далейшага павелічэння магутнасцей, расшырэння відаў прадукцыі. Плануецца асвоіць вытворчасць бензіну высокай якасці, маслаў і іншых нафтапрадуктаў.

М. БУТРЫМОВІЧ.

20 000 гасцей

За акном восень. Радзей выгядае сонца, з дрэў ападае пажаўцелае лісце. Хутка наступіць зіма. Але восень гэтага года не спяшаецца з холадам, нібы адчувае настрой людзей. А ён у народа выдатны. Як і летам, бурліць, кіпіць жыццё на вуліцах сталіцы Беларусі. Як і летам, то тут, то там чуваць замежную гаворку. Гэта нашы зарубежныя госці.

Па-ранейшаму шматлікія турысты спяшаюцца пазнаёміцца з Савецкай Беларуссю, і здаецца, у турызме не наступіць традыцыйнага асенне-зімовага заціхання. На самалётах, поездах, на аўтамашынах у Мінск усё прыбываюць і прыбываюць зарубежныя госці. Нягледзячы на вялікія адлегласці, да нас, у Беларусь, з кожным годам едзе ўсё больш і больш людзей з усіх краін свету, людзей самых розных узростаў і пераконанняў. І ўсе яны з задавальненнем наведваюць нашы прадпрыемствы, навучныя ўстановы і бальніцы, музеі і палатны культуры, сустракаюцца з прадстаўнікамі беларускай грамадскай, рабочымі і служачымі Мінска.

Пан Штраус прыехаў у Мінск з ЗША. Мастак-дэкаратар па прафесіі, ён многа разоў сустракаўся і гутарыў з савецкімі людзьмі. Сем дзён, праведзеных ім у Мінску, пакінулі ў яго незгладжальнае ўражанне. Ён піша: «Беларусь — незвычайная рэспубліка. Мне спадабалася, як людзі тут жывуць і працуюць. Я прыехаў у Мінск і свабодна хадзіў, дзе хацеў, а людзі заўсёды былі гатовы паказаць мне ўсё, што хацелася бачыць. Яны жывуць тут зусім свабод-

на. З усіх падарожжаў гэта самае цудоўнае ў маім жыцці».

Прыехалі ў Мінск муж і жонка Горлік са штата Невада, ЗША. Іх зацікавіла работа абутковай фабрыкі. Доўга хадзілі па ёй госці, многа было зададзена рабочым самым розным пытанняў. Развіталіся Горлікі з рабочымі сябрамі. З вялікім хваляваннем Горлік запісаў у кнізе водгукаў: «Дарагія сябры! Мы бясконца ўдзячны вам за наша знаходжанне ў Мінску. Нам спадабалася не толькі фабрыка, але і яе людзі, рабочыя. Мы ганарымся тым, што яны так многа робяць для міру. Мы ўпэўнены ў тым, што ваша краіна вельмі хутка не толькі дагоніць, але і перагоніць Амерыку».

Такіх водгукаў сотні. Усе яны выказваюць задавальненне і захапленне не толькі характарам горада, размахам яго будаўніцтва, але і велізарным жадааннем працоўных Беларусі ўмацаваць мір на зямлі і дружбу паміж народамі.

(Заканчэнне на 4-й стар.)

РАДЗІМА... Якое гэта вялікае слова. Для мяне яно азначае і блакітнае неба Іспаніі, і сум разлукі з ёй, і маю другую радзіму—Беларусь.

Але, гэта так... Нарадзіўся я ў Іспаніі ў горадзе Тарагоне. Там прайшло дзяцінства і юнацтва. Там упершыню я адчуў сілу сяброўства. Мы, рабочыя-юнакі, часта збіраліся разам.

Мы многія марылі тады аб сваёй будучыні, марылі зрабіць жыццё свайго народа лепшым. Але гэтага не хацелі людзі з чорнымі душамі — фашысты. Пачалася грамадзянская вайна. Побач са мной за свабоду майго народа змагаліся рускія, французы, беларусы. Гэта была гераічная барацьба супраць падымаўшага галаву фашызму. Але сілы былі далёка не роўныя...

У 1939 годзе мне прышлося пакінуць сваю родную, шматпакутную Іспанію. З таго часу майёй другой радзімай стала савецкая зямля.

На Украіне, дзе я спачатку жыў, да мяне прыйшло каханне. Але шчасце было не доўгім. Пачалася Вялікая Айчынная вайна. Разам з усімі савецкімі людзьмі я ўзяўся за зброю, каб адстаяць свабоду і незалежнасць майёй другой Радзімы.

Разам з усімі савецкімі народамі радаваўся я ў 1945 годзе вялікай перамозе над карычневай чумой. Мір і шчасце прыйшлі на савецкую зямлю...

Цяпер я працую цесляром на Мінскім падшылнікавым заводзе. На гэтым жа заводзе працуе мая дачка, якая летась скончыла сярэднюю школу. Малодшы сын пакуль вучыцца ў школе. Жывём мы добра. Маём сучасную кватэру з усімі зручнасцямі.

Нярэдка ў мяне, былога грамадзяніна Іспаніі, пытаюць, якая Радзіма для мяне даражэй. На такое пытанне нават цяжка адказаць. Я люблю свой родны працавіты іспанскі народ, яго звы-

ВЕРУ ў СВОЙ НАРОД

чай. Я заўсёды лічу сябе сынам Іспаніі. І калі спагрэбіцца, я ў любы час гатовы аддаць за яе сваё жыццё. Але не менш дарагі для мяне і савецкі народ.

Нярэдка мы, іспанскія эмігранты, збіраемся разам, гутарым аб міжнародных падзеях, аб стано-

вішчы ў Іспаніі. Мы ўважліва сочым за гераічнай барацьбой іспанскага народа з дыктатарам Франка, і верым, што народ пераможа.

Хосэ СІРУХЕДА,
рабочы Мінскага падшылнікавага завода.

ЗАВОД СТАУ І ЯГО ўЛАСНАСЦЮ

НА ГОМЕЛЬСКИМ заводзе сельскагаспадарчага машынабудавання працуе Сяргей Ляснюк. Пагаварыце з ім, і ён раскажа пра свой нялёгі жыццёвы шлях. Раскажа аб тым, як ён 24-гадовым юнаком пакінуў сваю родную вёску на Валыні і паехаў за акіяна шукаць работу.

Бузнас-Айрэс сустраў Ляснюка няветліва. Доўга шукаў работу, працаваў чорнарабочым, часта зусім не меў працы. Увесь час хацелася вярнуцца дадому.

Калі закончылася другая сусветная вайна, многія рускія эмігранты сталі дабівацца дазволу на выезд у Савецкі Саюз. Сярод іх быў і Сяргей. У 1947 годзе ён прыняў савецкае падданства, а ў 1958 годзе атрымаў дакументы для выезду на Радзіму.

Зараз Сяргей Ляснюк жыве ў горадзе Гомелі, працуе на адным з буйнейшых прадпрыемстваў рэспублікі. Дзіўна было яму спачатку, чуць ад рабочых словы: «наш завод», «наш цэх», «нашы машыны». Незвычайнымі здаваліся і тыя клопаты, якія дзяржава працягла аб працоўным чалавеку. Вельмі прыемным было для Ляснюка і тое, што людзі дружалюбна адносяцца адзін да аднаго. Дапамагаюць у працы, радуюцца, калі ў суседа справы ідуць добра. «Чаму гэта так?» — думаў ён у першыя дні.

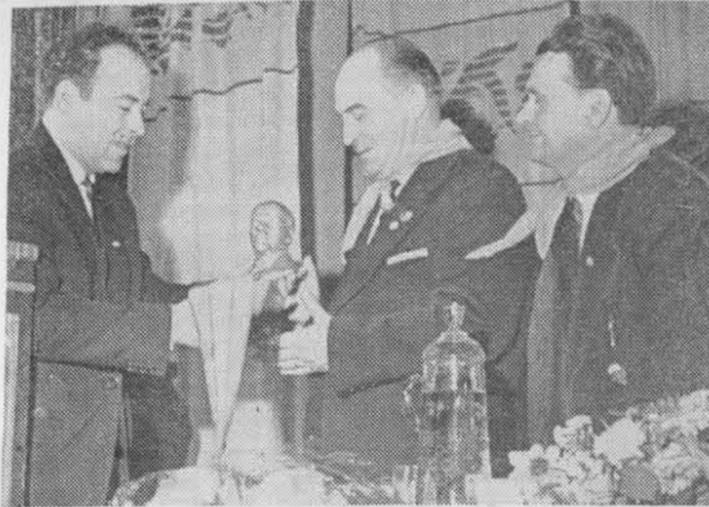
І Сяргей зразу меў: рабочыя на савецкім прадпрыемстве не найміты, а рулілівыя гаспадары. Цяпер завод стаў і яго ўласнасцю.

Свабодным, новым жыццём жыве зараз Сяргей Ляснюк. Ён ажаніўся. Жыве ва ўласным доме. Жонка працуе ў бальніцы медсястрой.

«І самае галоўнае, — гаворыць С. Ляснюк, — я адчуваю сябе ча-

лавекам, раўнапраўным грамадзянінам свайго краіны. Мяне не палохае заўтрашні дзень. Я іду на работу і не баюся, што буду звольнены, як гэта не раз бывала ў Аргенціне. На радзіме са мной гэтага не здарыцца. Я вельмі рады, што зноў на Радзіме, што і я ўкладваю сваю частку працы ў агульную вялікую справу — пабудову камунізму».

С. БЕНЕНСОН.

Ад працоўных Гродна венгерскім сябрам уручаецца бюст Уладзіміра Ільіча Леніна.

★ Коротка аб розным ★ Коротка аб розным ★ Коротка аб розным ★

ВЕНГЕРСКІЯ СЯБРЫ НА ГРОДЗЕНШЧЫНЕ

Як дарагіх і блізкіх гасцей сустралі працоўныя Гродна паланцаў братнія Венгры, якія прыехалі з візітам дружбы. Члены дэлегацыі азнаёміліся з горадам, пабывалі ў гісторыка-археалагічным музеі, на вялікім гіганце беларускай хіміі — азотнаўказным заводзе і іншых прадпрыемствах. У горадзе быў праведзены вечар савецка-венгерскай дружбы.

Берцэлі Дзюла, кіраўнік венгерскай дэлегацыі, працоўныя Гродна падарылі бюст Уладзіміра Ільіча Леніна, суверны.

Вечарам перад гасцямі з вялікай канцэртнай праграмай выступіў гродзенскі ансамбль песні і танца «Нёман».

ДАРОГА У ІНСТЫТУТ

Пасля заканчэння сярэдняй школы Соф'я Мецяж засталася ў сваім родным калгасе імя Ул. І. Леніна Капыльскага раёна. Спачатку працавала на полі, а потым — на ферме. За

два гады дзяўчына дабілася выдатных поспехаў. Як лепшую працаўніцу праўленне калгаса рэкамендавала Соф'ю Мецяж у Віцебскі ветэрынарны інстытут. Дзяўчына паспяхова здала ўступныя экзамены і стала калгаснай стыпендыянткай. Па рэкамендацыі калгаса паступілі ў вышэйшы і сярэднія навучныя ўстановы і другія дванаццаць хлебаробаў. Усе яны вучацца за кошт калгаса.

М. СЯУРУК.

ВЫРАС РАБОЧЫ ПАСЕЛАК

1946 год. Невялікая група рабочых і спецыялістаў спыняецца за вёскай Хвонск. З аднаго боку — возера, з другога — шумлівы лес. Старшы групы інжынер Аляксей Піскароў, аглядаючыся, гаворыць: — Вось тут і будзем узводзіць новы рабочы пасёлак. — Што ты, сынку, — здзіўляецца сівабароды жыхар вёскі. — На гэтай багні ні чыгунка правесці, ні дом пабудавать.

— Тэхніка, дзеду, выручыць нас. Будзе і чыгунка тут, будзе клубы і дамы. Так пачаў нараджацца новы рабочы пасёлак на Тураўшчыне. Назвалі яго Хвонскам. І ён стаў цэнтрам Тураўскага лесспрагаса. У пасёлку пабудаваны амбулаторыя, бальніца, аддзяленне сувязі, сталовая, магазіны, клуб. Дзеці рабочых вучацца ў адзінаццацігадовай школе.

На самыя аддаленыя лясныя дзялячкі пракладзена чыгунка. Рэйкі працягнуліся больш як на 100 кіламетраў. Лесспрагас цяпер вырас у вялікае прадпрыемства. Сёлета, напрыклад, ён дасць новабудуемым краіны звыш 300 тысяч кубаметраў драўніны. Лесспрагас мае 14 перасоўных электрастанцый, 60 трактараў, 90 бензапіл «Дружба», дзесяткі матавозаў і паравозаў.

«Вечар. У дамах рабочых ярка ўспыхваюць агні. Загараюцца яны і ў клубе. Там ніно, кнігі, часопісы, газеты і настольныя гульні. Часта ў клубе ступаюць з канцэртамі і самадзейнымі артыстамі. Добра працуюць і жывуць рабочыя. І. НОВІКАУ.

Коротка аб розным ★ Коротка аб розным ★ Коротка аб розным ★

НОВЫ КРОК У КОСМАС

Карэспандэнты газет «Правда», «Известия» і ТАСС звярнуліся да прэзідэнта Акадэміі навук СССР акадэміка М. У. Келдыша з пытаннямі аб значэнні запуску касмічнага апарата «Палёт-1» для далейшага развіцця касмаплавання і даследавання касмічнай прасторы.

Пытанне: Як Вы ацэньваеце значэнне запуску касмічнага апарата «Палёт-1»?

Адказ: Пасляхоўны запуск першага ў свеце манеўруючага касмічнага апарата «Палёт-1», які зрабіў шырокія манеўры ў космасе, гэта новы якасны скачок у планамерным асяваенні савецкай навукай касмічнай прасторы. Новая выдатная перамога савецкіх вучоных, канструктараў, інжынераў, тэхнікаў і рабочых яшчэ раз сведчыць аб тым, што першынство ў самай цяжкай і складанай галіне навуковага прагрэсу па-ранейшаму належыць Савецкаму Саюзу.

Пытанне: Якое значэнне мае запуск касмічнага апарата «Па-

Прэзідэнт Акадэміі навук СССР акадэмік М. У. КЕЛДЫШ аб значэнні запуску касмічнага апарата «Палёт-1»

лёт-1» для навуковых даследаванняў у космасе?

Адказ: Здольнасць касмічнага апарата ажыццяўляць манеўры значна расшырае магчымасці па даследаванню ўласцівасцей касмічнай прасторы.

Ажыццяўленне манеўру ў палёце дазволіць змяняць вугал нахілу плоскасці арбіты спадарожніка да экватара. Тады з дапамогай навуковай апаратуры, дапамогай навуковай апаратуры, устаноўленай на адным такім манеўруючым спадарожніку, можна правесці вымярэнні ў розных зонах касмічнай прасторы. Пры гэтым магчыма змяняць арбіту па загадзя зададзенай праграме, або кіраваць каналічным апаратам з Зямлі з дапамогай радыёкаманд.

Мяняючы вышыню палёту, можна атрымаць звесткі аб вы-

шынным змяненні ўласцівасцей каліяўзнамай касмічнай прасторы. Манеўраванне на арбіце можа быць карысным для выкарыстання спадарожнікаў у метэаралагічных мэтах.

Пытанне: Якое значэнне мае запуск касмічнага апарата «Палёт-1» для развіцця палётаў чалавека на караблі-спадарожніку?

Адказ: Запуск касмічнага апарата «Палёт-1» знамянуе сабой пераход ад палёту галоўным чынам па загадзя зададзенай арбіце да палёту з правядзеннем шырокага манеўру.

Запуск такога апарата з'яўляецца істотным крокам да стварэння кіруемых у палёце караблёў-спадарожнікаў. На гэтых касмічных караблях чалавек атрымае магчымасць перамяшчацца ў прастору па яго ўгледжанню. Такім чынам, касмічныя караблі стануць яшчэ больш паслухмянымі волі чалавека.

Манеўруючыя касмічныя караблі дазваляць ажыццяўляць

пасадку з любой арбіты на зададзены касмадром, ажыццяўляць сустрачкі караблёў у космасе, лятаючых па розных арбітах, а таксама дадуць магчымасць касманаўту выбіраць найбольш падыходзячае месца пасадкі.

Здольнасць караблёў да манеўравання дае магчымасць ствараць цяжкія арбітальныя навукова-даследчыя станцыі ў космасе са змяняльным экіпажам, зменным навуковым абсталяваннем і ажыццяўляць няспыннае забеспячэнне гэтай станцыі ўсім неабходным.

Пытанне: Якое значэнне мае запуск касмічнага апарата «Палёт-1» для далёкіх касмічных палётаў?

Адказ: Значэнне гэтага запуску для далёкіх касмічных палётаў у першую чаргу вызначаецца тым, што палёт касмічных аўтаматычных апаратаў, а таксама міжпланетных караблёў з чалавекам да Месяца і планет сонечнай сістэмы практычна немагчымы без ажыццяўлення манеўру гэтых апаратаў на траекторыі палёту і палізу планет.

Акрамя таго, адным са спосабаў стварэння цяжкіх касмічных караблёў для палёту чала-

века да Месяца, Марса або Венеры з'яўляецца зборка іх на арбіце спадарожніка Зямлі па частках.

Пасадку ў зададзеным раёне Зямлі касмічных караблёў, якія будуць вяртацца пасля палёту да Месяца, Марса або Венеры, немагчыма будзе ажыццяўляць без выканання караблём складанага манеўру.

Такім чынам, стварэнне і запуск манеўруючага касмічнага апарата «Палёт-1» ёсць новы крок да вырашэння складаных задач далёкіх касмічных палётаў.

Прыведзеныя прыклады выкарыстання манеўруючых апаратаў далёка не ахапляюць усе комплекс задач, якія можна вырашыць з іх дапамогай, але і сказанае дазваляе зрабіць вывад аб вялікім значэнні пасляхоўнага запуску касмічнага апарата «Палёт-1».

Калектыў вучоных, канструктараў, інжынераў, тэхнікаў і рабочых, які стварыў касмічны апарат «Палёт-1» і ажыццявіў яго запуск, унёс новы вялікі ўклад у даследаванне касмічнай прасторы і развіццё касмаплавання.

Цікавая кніга.

Фотаэціюд Ул. КРУКА.

